

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecătorii – Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Pîrlițan Iurie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2020,

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 30 septembrie 2020, care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 iunie 2018 și decizia Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2018, *pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Pîrlițan Iurie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, 4 ani 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în ceea ce privește gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani.

2. La 04 iunie 2020, în cadrul Judecătoriei Soroca (sediul Central), condamnatul Pîrlițan Iurie, a depus cerere prin care a solicitat aplicarea în privința sa a retroactivității legii penale noi conform art. 10, art. 10¹ Cod penal, și stabilirea unei pedepse mai blânde.

3. Prin încheierea Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 30 septembrie 2020 a fost respinsă ca nefondată cererea condamnatului Pîrlițan Iurie privind aplicarea retroactivității legii penale noi.

4. Condamnatul Pîrlițan Iurie a contestat cu recurs încheierea primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată, deoarece la examinarea cererii, prima instanță nu a luat în considerație argumentele invocate în susținerea solicitării privind aplicarea prevederilor art. 10, art. 10¹ Cod penal, și aceasta nu s-a expus asupra tuturor motivelor.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2020, a fost respins recursul declarat ca fiind nefondat și menținută fără modificări încheierea primei instanțe.

În motivarea soluției pronunțate instanța de recurs a indicat, că examinând cererea condamnatului, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, obiectiv, suficient și în ansamblu circumstanțele cauzei, precum și

argumentele formulate în cererea condamnatului, corect ajungând la concluzia privind respingerea cererii înaintate de către acesta, ca fiind nefondată.

Instanța de recurs a menționat, că potrivit cererii înaintată de către condamnat, precum și recursului acestuia, Pîrlițan Iurie solicită ca să-i fie micșorată pedeapsa, prin aplicarea prevederilor art. 10, 10¹ Cod penal, care i-a fost stabilită în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, prin prisma prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, de 4 ani 8 luni, prin sentința Judecătorei Soroca (sediul Central) din 14 martie 2018, care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 iunie 2018 și decizia Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2018.

Astfel, instanța de recurs a stabilit că formulând aceste cerințe, condamnatul Pîrlițan Iurie nu indică careva circumstanțe concrete care să determine aplicarea în privința sa a prevederilor art. 10, 10¹ Cod penal.

Prin urmare, instanța de recurs indicând prevederile art. 10 alin. (1), 10¹ alin. (1), (3), (6) și (7) Cod penal, și analizând cerințele condamnatului prin prisma prevederilor legale menționate și în conformitate cu art. 217¹ Cod penal, a reținut concluzia primei instanțe referitor la faptul că, în speță nu sunt prezente circumstanțe care ar ușura pedeapsa ori în alt mod, ar ameliora situația condamnatului Pîrlițan Iurie prin prisma art. 10 și 10¹ Cod penal, întrucât nu au fost operate careva modificări în ce privește conținutul art. 217¹ Cod penal, din momentul republicării Codului penal (MO al RM nr. 72-74 art. 195 din 14 aprilie 2009), astfel nefiind prezente temeiuri pentru micșorarea cuantumului pedepsei aplicate lui Pîrlițan Iurie prin sentința Judecătorei Soroca (sediul Central) din 14 martie 2018.

4. Condamnatul Pîrlițan Iurie, contestă decizia instanței de recurs, cu recurs în anulare, solicitând casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie admisă cererea cu privire la aplicarea în privința sa a retroactivității legii penale noi, invocând în acest sens prevederile art. 10 și 10¹ Cod penal.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv

când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că, decizia instanței de recurs prin care a fost menținută încheierea Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 30 septembrie 2020, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul declarat împotriva deciziei instanței de recurs în speță este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

Așadar, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, întrucât acesta nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art. art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare, declarat de către condamnatul Pîrlițan Iurie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2020, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 aprilie 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor